

А. С. Півненко

Дідура Григорій Харитонович

ДІДУРА Григорій Харитонович (27. 01. 1920, с. Краснопілка, нині Уман. р-ну Черкас. обл. – 13. 05. 1995, Луганськ) – скульптор. Член СХУ. Учасник 2-ї світової війни. Закін. Дніпроп. художнє училище (1940), Київ. худож. інститут (1953; викл. [М. Гельман](#), [М. Лисенко](#)). Відтоді – викладач Ворошиловгр. худож. училища (нині Луганськ). Учасник обл., всеукр. мистецьких виставок від 1953. Осн. жанр – портрет, для якого характерна соціальна характеристика образів. У композиц. відношенні – це погруддя, напівфігурні портрети з різноманіт. арсеналом пластич. засобів, що допомагають виражати психол. характеристики. Створив низку типових образів укр. селян, сучасників, відомих людей різних професій, узагальнених портретів робітників, більшовиків. Для стилістики робіт Д. 1950–60-х рр. характерні тонке пророблення форми, деталізація; для кін. 1960–70-х рр. – свобода ліплення, фактурність; для 1980-х рр. – узагальненість, великі форми. Окремі роботи зберігаються у Львів. літ.-мемор. музеї І. Франка, Харків. істор. музеї.

Основні твори

«І. Франко», «Заслужений металург В. Киричек» (обидва – 1953), «Передова свинарка Гаврилова» (1957), «Прохідник» (1957, 1963), «Доктор історичних наук М. Гончаренко», «Кріпак» (обидва – 1961), «Бунтар» (1964), «Художник М. Самокиш» (1965, 1975), «В. Антонов-Овсієнко» (1967), «Ракетник» (1968, 1973), «Академік Г. Кржижанівський», «Герой Соціалістичної Праці В. Козаченко» (обидва – 1971), «Механізатор Б. Кафанов» (1972), «Зустріч О. Панфілова з В. Леніним» (1973), «Ф. Тулунов» (1975), «П. Мойсеєнко», «Шахтарські будні. Наставник» (обидва – 1980), «План ГОЕРЛО» (1982).

Бібліографічний опис:

Дідура Григорій Харитонович / А. С. Півненко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26426>

